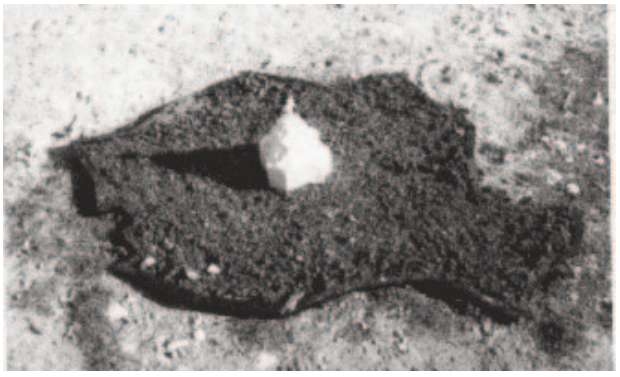
Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92 +

octombrie - noiembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu

Deasupra pământului român este veghe cerească tot timpul, sunt cetele îngerești care veghează venirea Mea cuvânt peste pământ și mersul cuvântului de la margini la margini, și chiar dacă nu se apleacă spre el cei de pe pământ, el lucrează, el împlinește și cârmuiește, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Dumnezeu, Eu și toiagul de fier pentru cârmuirea neamurilor toate, precum este scris, o, și nu se petrece nimic întâmplător între cer și pământ, ci toate se lucrează și se așează la glasul Domnului, după cum sunt neamurile și popoarele, căci mulți și prea mulți se cred că ei sunt, că ei fac, că ei pot, și de aceea trebuie veghe cerească, trebuie cârmuire de sus peste atâta omenire slujitoare păcatului și fără temere de Dumnezeu de atâta vreme pe pământ.

pagina 1

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și treia după Rusalii

Deasupra pământului român este veghe cerească tot timpul, sunt cetele îngerești care veghează venirea Mea cuvânt peste pământ și mersul cuvântului de la margini la margini, și chiar dacă nu se apleacă spre el cei de pe pământ, el lucrează, el împlinește și cârmuiește, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Dumnezeu, Eu și toiagul de fier pentru cârmuirea neamurilor toate, precum este scris, o, și nu se petrece nimic întâmplător între cer și pământ, ci toate se lucrează și se așează la glasul Domnului, după cum sunt neamurile și popoarele, căci mulți și prea mulți se cred că ei sunt, că ei fac, că ei pot, și de aceea trebuie veghe cerească, trebuie cârmuire de sus peste atâta omenire slujitoare păcatului și fără temere de Dumnezeu de atâta vreme pe pământ.

Și acum, iar și iar, pace peste tine, pace ție, țara Mea de venire de la Tatăl cuvânt pe pământ! Grăiesc mereu cu tine și-ți doresc bine ție și de aceea las cuvânt peste tine ca să te fac cunoscută de țară a Domnului la acest sfârșit de timp, care pregătește cerește ziua Mea de slavă, nunta și masa nunții, cerul cel nou și pământul

cel nou, și pic cu pic cuvântul Meu lucrează, o, și n-am ajutor și de pe pământ, și nici din mijlocul tău nu-Mi vine bucurie și răspuns iubirii Mele, neam român, dar te port Eu în cuvântul Meu și-ți gătesc haină de serbare veșnică și-ți apăr glia și duhul și poporul și te înnoiesc pic cu pic, că am de la Tatăl să Mă împlinesc în tine, o, țara Mea cea de azi.

O, ca să-Mi slujești tu Mie la venirea Mea la tine acum, ar fi ca poporul cel de pe glia ta să-și crească și să nu-și tot piardă frica de Dumnezeu, țara Mea, căci odată cu această pierdere își pierde și iubirea cea pentru Domnul, atât cât mai este ea.

Am avut în tine între fiii cuvântului Meu de azi fii iubitori de cer și de cale spre cer, dar pierzând ei pic cu pic frica de Dumnezeu au slăbit în veghe și le-a slăbit iubirea și și-au împărțit-o între lume și Dumnezeu și n-au mai avut grijă de pașii lor pe cale cu Mine. O, și spun aceasta ca să se înțeleagă în mijlocul poporului român cât de grea îi pare omului dragostea de Dumnezeu, și cât de ușoară îi este petrecerea cu duhul lumii, lumea care piere și tot piere din pricina acestui duh potrivnic lui Dumnezeu și omului, și care îl amețește pe om cât nici el nu se așteaptă, bietul de el, că iată, neamul român, atât de frumos odinioară înaintea lui Dumnezeu, s-a lăsat momit de duhul lumii dacă tot l-a primit în hotarele lui, o, și greu mai poate Dumnezeu să-l așeze iarăși pe calea cea frumoasă, cea cu slavă cerească pe ea, și iată de ce vin la tine cuvânt, țara Mea cea de la început și cea de azi a Mea!

O, îți mângâi duhul și glia, neam român. Îți urmăresc pacea și îngrijorarea, îți măsor dorul și căutările și dragostea și caut să te cuprind întru cele de sus ca să fii tot mai mult a Mea cu fapta, cu împlinirea Mea de peste tine, România Mea. O, îți văd temerea când te cuprinde, și dau să te vestesc și să te rog să înveți să nu-ți pui nădejdea în oameni, în căpetenii, în ajutor de pe pământ. O, nu te teme! Te vestesc că ai cete îngerești de veghe deasupra ta și te îndemn să-ți faci parte cu îngerii la lucrul cel pentru veghea ta, căci nu sunt arme mai tari ca postul și rugăciunea, și care țin departe tot ce nu este de la Dumnezeu pentru mersul tău. O, ce frumoasă ai fi tu, ce frumoasă dacă ai avea viață creștină după adevăr, după orânduiala cerească și bisericească în mijlocul tău!

Un creștin adevărat după acest nume sfânt e minune mare înaintea cerului, o, că frumoasă este viața de creștin adevărat, și care se uită la Mine pentru toată lucrarea lui.

O, fii români, o, fii creștini, să nu căutați să aveți dreptate, fiilor! Numai dreptatea Domnului să rămână în toate, căci omul este păcătos, și nu este drept nici pentru el însuși, și tot timpul caută pentru sine, bietul de el. Un creștin adevărat după acest nume nu se dezvinovățește niciodată, nu-și caută îndreptățire, ci, din contra, stă sub vină plin de credință și de umilință și de aplecare, ferindu-se cu mare grijă de înălțarea minții, iar încercările îl ajută să-și înțeleagă nevrednicia omenească, și care atrage mustrare, învinuire, dispreț, nimic din acestea pe nedrept, o, și așa se ferește el de cădere, de rătăcire, de risipire, și este el cu adevărat creștin înveșmântat în Hristos, în haina umilinței de duh prin duhul iubirii, duhul cel de sus, cel plin de bucuria vieții de creștin slăvitor de Dumnezeu pe pământ între oameni, și care are orânduială peste viața lui cu trei zile de post pe săptămână și cu rugăciune de mulțumire și de slavă zi de zi, ca David împăratul, care se ridica cu iubirea de Dumnezeu deasupra păcatelor lui și slăvea pe Domnul de șapte ori pe zi, și așa își avea el viața și duhul în Domnul, în părtășie cu Dumnezeu, și ținându-și sub picioare vrăjmașii văzuți și nevăzuți.

Cu dor ceresc am grăit pentru viața ta cu Dumnezeu, neam român, ca să te deprinzi tu s-o cauți și s-o găsești în viața strămbunilor tăi sfinți și s-o ai de viață a ta și să crești în iubirea de Dumnezeu, care te va veghea, te va întări, te va ridica deasupra tuturor noroadelor de pe pământ în vremea aceasta atât de lipsită de lumină și de adevăr, și iată, iar și iar am grăit cu tine în zi de duminică despre viața de creștin adevărat, de fiu al lui Dumnezeu după adevăr, și care nu-și îngăduie să fie altfel decât Dumnezeul său, decât Învățătorul și Mântuitorul său Iisus Hristos, numai să cauți tu să înveți cu întregul să te uiți la Mine și la tine, până ce vei ajunge asemenea

Mie, fiu român, copil așteptat de Tatăl să fii după chipul și asemănarea Mea, și să începi tu această lucrare cu frica de Dumnezeu, care nu te lasă să te desparți de Domnul Dumnezeul tău pentru alt Dumnezeu.

O, e vreme cu pagubă multă pentru bogăția vieții de creștin, căci omul de știință s-a luat la întrecere cu Dumnezeu și se numește antichrist, chiar dacă el se mărturisește ateu, dar nu spune adevărat când el spune așa, și este mascat că să-i facă pe mulți să amețească și să cadă în mreaja lui, o, și e primejdie pe cale pentru om prin întunericul de azi, pe cât altfel de oameni se mărturisesc ai lui Dumnezeu și se iau la întrecere popoare între popoare care pot să facă cele mai mari și mai înalte temple și catedrale și să se arate cu ele, dar acelea sunt ale lor, și nu ale Mele, nu ale lui Dumnezeu, o, că nu stă Domnul în ele, cum nici acum două mii de ani Eu n-am stat la masă cu cei mari ai templului din Ierusalim și Mi-am găsit mângâierea cu cei umili și am stat cu ei pe maluri de ape, prin grădini, pe munte și pe oriunde este duhul umilinței în lucrare, o, dar mai este cineva să socotească unde este Dumnezeu, unde locuiește El cu oamenii?

Iată ce vreme grea și fără de cărare știută bine pentru mers pe ea! Cămașa lui Hristos e sfâșiată în multe bucăți chiar în mijlocul ortodoxiei, atât de căutată și curtată de lucrarea lui antichrist, și care i-a amețit pe toți, pe mai-marii și pe mai-micii bisericii cu numele Meu pe fruntea ei, iar acești slujitori își fac rost de osândă pe scaun de învățători, precum este scris despre învățătorii cei mulți, și care nu se tem de osânda pentru cei ce nu învață și nu păstoresc de pe scaune de învățători, pentru că sunt fățarnici față de Dumnezeu și față de oameni și nu-L dau pe Domnul oamenilor, care-și pun bănuțul în cutia milei la biserică, iar drepturi ei nu au ca fii ai lui Dumnezeu în biserica lui Hristos.

Am stat de vorbă cu tine, țara Mea cea de azi. Mi-am spus dorul Meu de tine, ca să te am a Mea după adevăr, după nume de creștin adevărat cu viața, după asemănarea ta cu Mine, că Mi-e dor și Mi-e tot dor să te am a Mea după adevăr, după chipul și asemănarea Mea, după trăire creștină, țara Mea. Stau cu cetele îngerești de veghe pentru tine și te doresc lângă Mine la veghe, la lucru sfânt peste pământ, căci trebuie sfințit pământul și omul și toate câte așteaptă înnoirea, și de aceea îți spun cât lucru am de așezat din mijlocul tău peste pământ până ce toate Scripturile se vor împlini, căci toate cuvintele Mele nu pot rămâne fără împlinirea lor.

Te învăț iubirea și stăruința cea pentru ea, căci lucrarea iubirii este din cer, și de aceea vin din cer de lângă Tatăl și-Mi fac loc cu tine pe pământ ca să semăn sămânța cuvântului Meu peste tot și să-l pot împlini apoi, o, neam român, și toate să-și afle înnoirea, precum este scris, și te cuprind iar și iar în dragostea Mea, în cuvântul Meu cu care vin la tine ca să înveți și tu să cuvintezi ca Domnul Dumnezeul tău, și tot așa să și iubești, cu umilință multă, cu dulce dor de cer pe pământul tău și să-l împărțim apoi, și ca să afle toți cei de pe pământ venirea Mea la tine și dragostea dintre Mine și tine și să-i tragem la Tatăl pe cei mulți care vor afla ce este și cine este viața lor și să Mă îmbrățișeze pentru ei, iar Eu să-i scriu fii ai lui Dumnezeu pe ei înaintea Tatălui Meu, Care veghează cu îngerii lucrarea cuvântului Meu între cer și pământ pe vatra ta, acum, la sfârșit de timp, o, țara Mea cea de azi a Mea. Amin, amin, amin.

20 octombrie/2 noiembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir

Cuvântul Meu de Păstor mângâietor e plin de putere sfântă pentru voi, fiilor veghetori și lucrători cu Mine în cetatea Mea cu voi, iar în ziua aceasta de pomenire a mucenicului Dimitrie, cel dăruitor de mir mult mirositor în viața lui de pe pământ pentru mărturia Mea, Eu, Domnul, Mă așez lângă voi ca să Mă simțiți aproape, fiilor, și să luați din Duhul Meu peste voi, din puterea Mea cea pentru voi cu Mine pe cale, căci lucrul Meu cu voi e mult, iar voi sunteți plăpânzi, și de aceea vă dau din cer, o, fiilor.

Se apropie sărbătoarea îngerilor, pe care trebuie s-o pregătim în cetate, și las cuvânt de binecuvântare pentru pregătirea sărbătorii care vine, iar în ziua aceasta de acum se aduna odinioară popor la izvor și venea de sus duhul mângâietor și-și lăsa darurile și se îndulcea peste cei adunați lângă Mine și lângă voi pentru clipe sfinte, fiilor, dar iată, duhul lumii i-a slăbit pe mulți din timp în timp, i-a încântat, i-a răcit de Mine pic cu pic, și n-a mai rămas cu ei paznicul mântuirii sufletelor lor, frica de Dumnezeu, îngerul cel înțelept pentru paza pașilor vieții de creștin al acestui cuvânt izvorât din tronul lui Dumnezeu cu atâta iubire, cu atâta duh de veghe și de credincioșie între Mine și cei care Mă iubesc și Mă urmează pe pământ, o, și am rămas doar cu voi în lucrul Meu cel greu din zilele acestea și pun la lucru cu voi cetele cerești, pe cei din cer, o, că avem de mers, fiilor, și avem de împlinit cer nou și pământ nou și Ierusalim nou, și ce puțini au dat să înțeleagă și să creadă și să rămână lângă Mine și lângă voi pentru aceste împliniri, și care trebuiesc lucrate ca să se vadă, o, și iată cât s-a pierdut din munca Mea, din vremea Mea în zadar peste un popor atât de păstorit, și care n-a iubit, și care n-a rămas, fiilor!

E durere în cer de fiecare dată când amintirile dor, că multe amintiri au rămas, iar pe cei care au rămas în amintire nu-i mai am. Duhul lumii Mi-a biruit mereu bucuriile și pe cei păstoriți ani de-a rândul lângă voi, iar acest vrăjmaș i-a dezbrăcat de sfințenie, de statornicie cu Mine pe cei care au iubit apoi lumea și ale ei ispitiri, cu care vânează spre ea pe cei care ar fi dat să scape de minciună și de pribegie între pământ și cer, o, și dor acum amintirile ori de câte ori ele se stârnesc în zile de neuitat de odinioară când Eu, Domnul, eram bogat de popor și păstoream cu nădejde că iubirea de Dumnezeu va învinge și-Mi voi prinde rod ca să-l dau Tatălui și ca să-i mângâi pe cei din cer, ajunși pe calea iubirii dintre ei și Mine, și iată, am cui să-i spun suspinul Meu, și îl împart cu voi, fiilor cu care am mai rămas în lucrul venirii Mele cuvânt pe pământ.

E zi de pomenire sfântă în cetatea cuvântului Meu ca în toți anii în această zi. E zi de amintire a frumuseții de altădată, când mergeam pe cale cu mult popor, o, și vin la voi cu alin și cu duhul înțelepciunii de sus peste voi, căci Tatăl ne dă de lucru, fiilor. Stați de veghe pentru toate câte Tatăl le aduce să le purtăm și să le lucrăm, o, și nu cumva să uitați toate câte Eu, Domnul, am așezat peste voi pentru lucrul care vine să-l lucrăm, pentru așezarea mărturiei cea pentru Mine, pentru lucrarea cuvântului Meu peste pământ, o, că numai lucrarea Mea cu voi a mai rămas adevăr între pământ și cer, în vreme ce în lume este împărătească minciuna de dimineață până seara și de seara până dimineața în fiecare zi care trece fără de rod ceresc, căci lumea se dărâmă odată cu lucrarea minciunii ei, fiindcă minciuna risipește tot ce ar da fiii lumii să câștige prin ea pentru ei.

Iar mâine ne ridicăm din așternut, fiilor, și scriem carte de mărturie, iar și iar scriem, fiilor, căci acest cuvânt scris între Mine și lume, între Duhul Meu și duhul lumii, între puterea Mea și slăbiciunile celor mari și mici de pe pământ cu viața lor depărtată de Dumnezeu, acest cuvânt rămâne scris și stă el față în față cu duhul minciunii, cu duhul lumii, cu fața cea vopsită a deșertăciunii acestui duh, duhul care biruiește popoare și limbi, care au ca împărat minciuna.

O, fiilor, omul nu se mai teme să lucreze

tot timpul minciuna. Om pe om se privește și se vede unul pe altul cum își folosește limba pentru minciună și prinde curaj unul de la altul, și nu mai poate să lucreze altceva care să însemne adevărul. Iată lumea și duhul ei peste tot pe pământ cu lucrarea fățărniciei și a trufiei de tot felul, iar Eu stau cu voi și vă aduc din cer ca să nu luați din otrava lumii, din aluatul lumii, o, fiilor!

Binecuvintez proaspăt acum lucrarea Mea cu voi peste pământ, și numai din cer să luați și să aveți lucrare și numai adevărul să-l împărțim peste lumea cea dată în judecată de păcatul despărțirii de Dumnezeu pentru lucrarea minciunii, iar Eu și cu voi să mărturisim venirea Mea pe pământ cuvânt adevărat, față în față cu fățărnicia împărțită între om și om, între fiii duhului lumii, duhul cel mincinos și gol, și a cărui împărăție nu rămâne cu piatră pe piatră, precum este scris.

Vă cuprind la sânul Meu mângâietor, și așa vă ocrotesc de duhul lumii și vă fac biruitori peste lume prin cuvântul adevărului cu care stau între voi ca să-l rușinez tot timpul și să risipesc de peste tot fața și lucrarea minciunii și pe cei care zidesc fără de minte ceea ce dau ei să lucreze având ca zidire minciuna, care surpă prin sine toată lucrarea ei.

V-am dat vouă lucru de la Mine să lucrați, fiilor, și iată, n-au putut toți până la sfârșit să rămână, căci celui ce nu-i place să lucreze și să-Mi rămână aproape, aceluia nu-i place nici rugăciunea, nici privegherea, nici ascultarea, nici aplecarea, nici umilința, care îl înalță sus pe om, căci toate, toate se nasc din iubirea de Dumnezeu și toate sunt iubire, căci sunt din Dumnezeu și de la Dumnezeu peste fiii iubirii. De aceea căutați-vă plăcerea în cuvântul Meu și în împlinirea lui, așa cum Eu lucrez înaintea Tatălui Meu și al vostru, Tatăl, Care Mă trimite la voi ca să lucrez cu voi iubirea Tatălui peste pământ, fiilor.

Și vă spun acum, pace vouă, mereu pace vouă, fiilor! E mare lucrare între cer și pământ pacea dintre Mine și om, nedespărțirea, fiilor, și de aceea pace vouă, așa cum Eu, Domnul, vă dau să aveți și să lucrați între voi, între Mine și voi în toată vremea, nedespărțiți de pacea Mea, pe care o dau vouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și patra după Rusalii

Epistola lui Iisus Hristos către mai-marii bisericii neamului român

În zi de duminică Îmi așez în cartea Mea cea de azi cuvântul Meu de Păstor și grăiesc cu cei de pe pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu* și fericiți sunt cei ce aud și cred că vine Domnul pe pământ cuvânt ca să facă din oameni fii ai lui Dumnezeu prin iubirea și credința cu care ei întâmpină venirea Mea de la Tatăl ca să-i călăuzesc spre Tatăl, să-i trag pe ei la Tatăl Meu și al lor.

O, cum să nu vin și să-i spun întunericului să-i facă loc luminii, facerii din nou a lumii? Să fie lumină! Așa a fost întâiul Meu grai și cuvânt, după ce a făcut Dumnezeu sfat pentru facerea cerului și a pământului și a omului și a toate câte pentru om le-a zidit Dumnezeu prin cuvânt. Tot prin cuvânt vin și stau iarăși pe pământ și grăiesc să se facă și să se arate făgăduința împlinită a Scripturii de cer nou și de pământ nou, căci poate, oare, să treacă neîmplinită această făgăduință a cuvântului Meu?

Voi, oameni mari și mici de pe pământ, s-a apropiat vremea să fie iarăși lumina facerii din nou a lumii. Vine Domnul cu înnoirea aceasta. Voi ce faceți față în față cu cuvântul venirii Mele, cu lumina și cu facerea din nou a toate în lumină?

Eu sunt lumina lumii. A venit lumina pe pământ și strigă pe ulițe să fie lumină, să vină Domnul pe pământ cuvânt. Acest cuvânt este lumina lumii, căci scris este că atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt. Am spus cu cuvântul Meu acum două mii de ani și am îndemnat oamenii spre lumină, spre Mine, și le-am spus: *«Umblați în lumină, că vine noaptea, că vine întunericul când nimeni nu poate să lucreze din pricina lui».* Vă deslușesc adevărul venirii Mele pe pământ cuvânt ca să credeți, ca să vă ajut să credeți în lumină și în lucrarea sa peste pământ.

O, oamenilor, o, fii ai întunericului care

a căzut peste pământ după ce a fost pusă sub obroc lumina, o, ascultați ce vă spun: Eu sunt lumina lumii. Eu sunt lumina care a venit de la Tatăl la oameni acum două mii de ani ca să Mă dau lor lumină din cer pe pământ, și M-au băgat la întuneric mai-marii templului din Ierusalim, în care ei slujeau lui Dumnezeu înaintea poporului Israel ales pentru Domnul, alesul în mijlocul căruia Dumnezeu lucra lucrarea Sa între neamurile toate de atunci de pe pământ. M-am ridicat apoi din mormântul întunecat și am luminat pământul cu lumina învierii Mele dintre cei morți cu trupul, după ce am fost treizeci și trei de ani lumina lumii trup și cuvânt.

Am acum, în zilele de apoi, am neamul nou ales între oameni poporul român, neamul lui Dumnezeu după duh și după trup, căci din trupul pământului român am lucrat la facerea lumii trupul omului întâi zidit și am însemnat cu Duhul Sfânt pământul român în vremea aceea a lucrării luminii, cu care lucram și așezam împărăție văzută ca să aibă Domnul părtășie cu omul, și cerul cu pământul.

A venit apoi întunericul lucrat de omul pe care cu iubire fără de margini l-am zidit și am pus în el duh de viață, suflet viu. O, Mi-a făcut atâta durere apoi omul, și s-a depărtat de Mine pentru păcat și a umplut el cu întuneric pământul, cu păcat, de atunci și până azi, o, și e mare despărțirea de Dumnezeu în toți oamenii. De la margini la margini e numai întuneric, e numai păcat.

Vine lumina în lume, vine din cer și adevărește păcatul și roadele lui și scoate la lumină minciuna care stă pe scaunul dreptății în numele lui Dumnezeu, căci s-au ridicat ca și acum două mii de ani arhiereii și preoții împopoțonați cu straie de sfinți și strigă spre Mine să nu Mă apropii și strigă spre oameni să nu creadă că vin să fiu lumină a lumii, că vin să risipesc întunericul și minciuna lui, întunericul care are ca lucrare a sa minciuna ca și acum două mii de ani, când am venit de la Tatăl lumină a lumii și când n-au fost lăsați să creadă cei de atunci că a venit Domnul lumină a lumii.

M-au căutat mai-marii lui Israel prin mulțimea pruncilor născuți odată cu Mine ca să Mă piardă de mic, dar Tatăl M-a acoperit în brațele mamei Mele Fecioara, iar Eu am crescut și M-am arătat în templu după doisprezece ani și am lucrat mai presus de fire în mijlocul celor ce aveau sub ei poporul, o, și mai înainte cu trei ani și jumătate de vremea biruinței întunericului asupra Mea, Eu Mi-am ales doisprezece martori și le-am lăsat moștenirea cuvântului Meu cel din mijlocul lor și i-am lăsat în urma Mea împărțitori ai acestei lumini aduse cu Mine din cer de la Tatăl pe pământ, iar ei au dus până la margini vestea venirii Mele și tot adevărul ei, o, și sunt două mii de ani de atunci, și iată și acum lupta Mea cu întunericul care stăpânește mintea și ochii celor de pe pământ împotriva arătării Mele între oameni, căci cei care știu din Scripturi că fi-va să vină vremea să Mă arăt, iată-i, nu vor să vină lumina, să vină Domnul, să vin să descopăr viața lor mincinoasă sub numele de slujitori ai lui Dumnezeu, o, și nu Mă primesc aceștia întru ale lor și nu vor să fie iertați pentru păcatul minciunii, pentru viața lor atât de mincinoasă sub un așa măreț nume, de slujitori ai lui Dumnezeu între oameni.

O, ce să vă fac vouă, ce să fac cu voi dacă a venit vremea să Mă întorc pe pământ lumină a lumii? Poate, oare, să treacă această Scriptură a venirii Mele cu facerea înnoirii lumii și să nu se împlinească ea? Aceasta vin să vă întreb pe voi, cei care slujiți la altarele știute sfinte. Se închină lumea vouă ca unor sfinți între oameni, iar voi nu sunteți sfinți, în vreme ce sfințiți biserici și catedrale ca niște sfinți ai lui Dumnezeu. Oare, catedrala are nevoie de sfințire, iar voi nu? Oare, aveți voi căderea să sfințiți catedrale pentru Dumnezeu, pe pereții cărora sunt pictate portretele sfinților mărturisitori cu viața și cu minunile lui Dumnezeu prin ei înaintea celor de pe pământ pentru înmulțirea credinței sfinte peste oameni?

O, fii vicleni, cât de bine ați învățat pe dinafară lecția recitată la altar a slujbelor sfinte, lăsate de sfinți pentru mărturisirea lui Dumnezeu între oameni, și doar atât, căci viața voastră e departe de Dumnezeu, că v-ați vândut lui antichrist cu toată zestrea cea pentru credința în Dumnezeu în mijlocul pământului, iar Eu vin la voi cuvânt din cer, și vin că este scris să vin sub

acest nume nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*, dar voi nu, nici vorbă să vă deschideți inimile și să primiți lumina cea potrivnică întunericului din voi și dintre voi, și potrivnică minciunii sub ale cărei falduri stați ca sub adevărul cel unul între pământ și cer.

Iată, vin pe pământ cuvânt, vine Fiul lui Dumnezeu, vine Hristos spre voi și vă întreabă: Cine sunteți voi și cui slujiți sub acest nume sfânt vă întreb? O, nu sunteți cu Mine și de partea Mea cu slujirea sub care vă acoperiți ca slujitori ai lui Dumnezeu, căci voi sunteți în slujba lui antichrist, de care ascultați fără păreri de rău, de vreme ce nu vă despărțiți de el pentru slava Mea peste pământ.

Vin și vă vestesc că slava sub care v-ați așezat să stați și să tot câștigați slavă se va lua de la voi în chip vădit și se va vedea lucrarea minciunii sub care stați pitiți ca slujitori ai lui Dumnezeu, căci voi nu M-ați primit cu cuvântul luminii, o, și de atâtea ori am dat vouă cuvântul Meu spre voi ca să vă fac împăcarea cu Tatăl și să vă câștig Lui apoi! N-ați găsit cu cale să Mă recunoașteți, și de aceea se ia de la voi via precum este scris, și va fi ca și acum două mii de ani când Mi-am luat zestrea cerească și am dat-o unor pescari neluați în seamă și am făcut din ei sare și lumină peste pământ, de atunci și până azi, o, și tot așa ați pățit și voi în vremea aceasta când am venit, și nu M-ați voit să vin la voi de la Tatăl cu împăcarea.

Iată, vă bateți joc de norodul cel legat la ochi ca să vadă doar veșmintele de pe voi și să vi se plece ca unor vrednici de slavă de la ei. O, cum puteți să purtați această slavă, de care nu sunteți vrednici? O, și cum puteți uita cât de păcătos este omul în fața unei așa de mari vrednicii, de care voi așa de mult vă îmbătați, și nu vă rușinați înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor, care vă tot privesc și vi se tot apleacă cu închinăciuni și cu sărutări de mâini, când știți că Eu, Hristosul Tatălui, am stat pe cruce în cuie și sub lovituri și scuipări și sub hule fel de fel și sub nume de ocară în mijlocul mulțimii răstignitoare de Dumnezeu, târându-Mă sub crucea grea, pe care apoi Mi-am dat Duhul plângând de mila celor păcătoși, depărtați de Tatăl pentru păcat?

Scriu și tot scriu epistole spre voi, și rămân scrise în istorie aceste scrisori ale lui Hristos spre voi în vremea aceasta a venirii Mele cuvânt pe pământ, când și vouă vă grăiesc, și mai ales vouă, din pricina cărora Eu lucrez din greu lucrarea dată de Tatăl s-o așez pe pământ acum, la sfârșit de timp.

O, oare, nu vă veți deștepta la glasul Meu? Oare, veți rămâne ca fecioarele care au pierdut venirea Mirelui din pricina somnului și a plăcerilor vieții de pe pământ? Erau fecioare, și tot au pierdut și au rămas afară de sala nunții, iar voi sunteți chiar primii potrivnici venirii Mirelui sfânt la mireasa Sa gătită pentru Mirele ei, precum este scris, o, și ce va fi vouă vă întreb?

Cu durere vă grăiesc, cu durere rămân, cu durere las cuvânt scris spre voi în zi de duminică, și binecuvintez acum de lângă Tatăl pământul și neamul român, la care vin ca să-i gătesc salvare și ocrotire și slavă lângă slava Mea, căci neamul român este neamul nou ales, este popor al Domnului la sfârșit de timp, și se adeverește aceasta prin venirea Mea cuvânt pe acest meleag, de care atât de dor le este sfinților Mei și slavei gata să se arate între cer și pământ cu ziua Domnului, atât de așteptată să se ivească ea și să așeze pe pământ veacul cel nou, cerul cel nou și pământul cel nou în lucrare de Nou Ierusalim, promis prin Scripturi să se arate, în toată slava sa coborând și luminând, și iată, Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, și de aici încolo Eu sunt, precum este scris.

Eu sunt, și rămân cu venirea Mea pe pământul român și înnoiesc iar și iar cuvântul Meu și spun, iar și iar spun că tot omul care se va înveșmânta cu cămășuța de creștin se va numi român. Amin.

Și acum, pace cerească peste cetatea cuvântului Meu de pe meleagul pământului român, în care cartea Mea stă deschisă și se așează în ea tot cuvântul gurii Mele ca mărturie peste pământ, o, și așa Se vestește Dumnezeu de la margini la margini cu slava Sa, cu cuvântul Său pe plaiul românesc, țara Mea cea de la sfârșit de timp.

Amin, amin, amin.

27 octombrie/9 noiembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și doua după Rusalii

În zi de duminică intru în cetatea cuvântului Meu și-Mi așez în cartea Mea cea de azi grăirea în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar Tatăl este în Mine, că e zi de mărturie această zi și am însoțitori cerești strămbunii neamului român și am suitele de îngeri veghind deasupra și scriind, așa cum se scrie și pe pământ cuvântul grăit de gura Mea spre mărturie veșnică, și totul se lucrează tainic, căci lumea e cu ale sale între pământ și cer, iar Dumnezeu cu ale Sale între cer și pământ, o, și n-a fost altfel niciodată, și nu este nici acum altfel, și binecuvintez cu toți sfinții neamului român ziua aceasta și lucrarea ei spre mărturie la vremea cuvenită, când toate vor grăi așa cum au fost lucrate de Dumnezeu și toate vor sta în lumină, așa cum au fost săvârșite în clipe de taină, și de aceea, iată, pace peste cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român, în care Eu Îmi am lucrarea și numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Privesc de deasupra din nori și cuprind în taină cerească întâlnirea Mea cu voi și cu oaspeții veniți și primiți cu iubire cerească de Noi și de voi, fiilor care străjuiți pentru Mine în cetatea Mea cu voi. Mângâiere așez peste inimioara celui ce s-a aplecat și s-a pornit și a venit la izvorul Meu de cuvânt ca să-l guste și ca să se însenineze și să iasă din tristețea în care petrece așteptând și nădăjduind să vină seninul, să vină din cer un semn, să vină mângâierea.

Îmi desfac brațele și ridic mâna dreaptă spre binecuvântare, căci sunt Mângâietor și sunt Păstor, iar împărăția Mea nu este din lumea aceasta și n-am nimic în ea, și nici ea în Mine, și așa să știe și să fie și cei care fac parte din planul Meu cel tainic, din lucrul lui Dumnezeu pe pământ ca în toate vremile, căci Eu am mers lucrând tot timpul, iar lumea la fel, numai că aceste două căi nu se întâlnesc, și fiecare își face lucrarea și mersul, până ce toate se vor descoperi așa cum au fost și s-au lucrat, iar dacă bucuriile fac bine, la fel este și cu durerea, căci ea nu face rău, ci întărește tot timpul și zidește în cel îndurerat omul cel nou, după chipul și asemănarea Mea, având puterea să-i facă fii ai lui Dumnezeu pe cei care poartă dureri.

Fiilor, fiilor, cu mulți ani în urmă am lăsat scris cuvânt în cartea Mea cu voi despre o durere care nu s-a putut mărturisi, dar care va fi să iasă la lumină la vremea potrivită, și de aceea în ziua aceasta las mângâiere peste fiul cel îndurerat atunci de către cei dragi ai săi, care l-au părăsit, l-au depărtat și l-au îndurerat, iar îngerii Mei, și cu ei strămbunii neamului român au scris în ceruri și a rămas în taină durerea, a rămas în ascuns. Așadar, așez mângâierea Mea de Păstor ceresc peste inimioara fiului îndurerat și-i pun alifie pe rană, și fericiți sunt cei ce se aseamănă Mie, fericiți sunt cei prigoniți pentru dreptate, căci aceia vor avea parte de mângâiere precum este scris, și de aceea în ziua aceasta Eu sunt Mângâietor.

Cuprind de lângă voi acest fiu, îl cuprind întru îmbrățișarea Mea și voi lucra cu tot cerul să aibă el parte de iubire și de mângâiere, căci

Eu, Domnul, îl am scris lângă părinții cei mari ai neamului român, și din care el a răsărit ca un bobocel de primăvară, căci ori de câte ori iarnă după iarnă se duce, vine după ea primul mugurel care vestește dezghețul și soarele cel cald al primăverii și binecuvântarea peste pământ.

Așadar, cuvântul Meu din ziua aceasta este cuvânt de mărturie și trece în rândul tainelor lucrate de Dumnezeu departe de pasul și ochiul vrăjmaș, iar gândurile Mele sunt taine toate și se arată la vremea lor, și altfel nu poate Dumnezeu lucra în mijlocul lumii străine de cer, și totul se lucrează tainic, și iarăși spun că lumea este cu ale sale între pământ și cer, iar Dumnezeu cu ale Sale între cer și pământ, o, fiilor, și las acum numele Meu cel sfânt peste lucrarea Mea din ziua aceasta:

Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Amin, amin, amin.

3/16 noiembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Slavă mare și binecuvântare multă se așează de sus și până jos pe pământ, căci cuvântul Meu umple de slavă văzduhul tot, și n-a mai fost prin veacuri să lucreze Dumnezeu așa ca la sfârșit, căci orice început are un sfârșit măreț, are biruința lui Dumnezeu cu el, iar Eu, Domnul, sunt slăvit de Tatăl ca în toate vremile, căci Tatăl Se slăvește întru Mine și Mă preaslăvește pe pământ de la începutul facerii și până azi și până mâine, o, și e tot o slavă Tatăl Meu Savaot, și iată câtă slavă îngerească umple lucrarea zilei care începe să-și croiască zorile și să-și desfășoare slava și sărbătoarea ei în zi de pomenire în cer și pe pământ a căpeteniilor cetelor îngerești Mihail și Gavriil, și au îmbrăcat ei în slavă de îngeri cetatea cuvântului Meu aici în ziua lor de serbare, iar Eu, Iisus Hristos, binecuvintez această clipă dulce în cer și pe pământ, iar sfinții români, cei dintâi așezați pentru această sărbătoare deasupra aici, își scuturǎ harurile și darurile și binecuvântarea peste cetatea cuvântului Meu și peste România lor, că iată-i, se strâng aici ori de câte ori e sărbătoare cu cerul în cetate, iar Eu îmbrac în slavă de cuvânt venirea Mea cu ei la serbare, și an de an e serbare de îngeri în această zi și sunt românești serbările cerești cu Mine și cu sfinții pe pământ și Se slăvește Domnul cu sfinții și cu îngerii pe vatra ta, România Mea, țarina Mea cu comoară în ea, cu Domnul cuvânt deasupra ta, căci slava Mea e multă peste tine și e ca la începutul facerii cerului și a pământului, când Eu, Domnul, Mă sprijineam pe glia ta după ce am scos pământul tău din ape și cuvântam de pe el să se facă și să se arate toate văzutele facerii lui Dumnezeu, și apoi omul, întâiul om și toată bucuria Mea pentru facerea lui, și apoi odihna Mea în biserica Mea, în omul cel zidit de mâna Mea din lutul tău, țara Mea cea de la început și până azi a Mea și până mâine, iubito, o, și ești așa de dorită de cetele de sfinți și de îngeri și de toată facerea, și ești așa de așteptată să fii pământul cel nou, peste care Eu să gătesc apoi cerul cel nou, și iată câtă slavă de cuvânt am pregătit să las pe glia ta în cartea Mea cea de azi în zi de serbare de îngeri și de sfinți români pe vatra ta acum, țara Mea cea de azi!

O, te iubește Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt și te iubesc îngerii cei fără de început ai slavei Domnului, căci fără de început sunt toate cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și din care s-au făcut apoi văzutele facerii, și care arată o mică parte din facerea cea nevăzută și îngerească cu totul, și care se poartă îngerește peste tot ca și slava Mea cea nevăzută, din mijlocul căreia Eu, Domnul, Mă fac cuvânt peste pământ, peste tine, țara Mea cea de azi, că tu ești mare la Dumnezeu prin lucrarea facerii a toate, iar tu ești cea dintâi atunci și acum, și aceasta ți-a fost alegerea și soarta ta cea de la Dumnezeu și te iubește cerul, o, țara Mea pe care Mă sprijin cu lucrările Mele la sfârșit de timp, iar acum cu venirea Mea cuvânt pe pământ ca să fie scris cuvântul Meu, și apoi împlinit.

O, câtă răutate a fost și este pe șarpele de satana, care știe de la început că ești a Mea aparte, și cât de mult a dat să lovească din părți și să ne îndurereze pe Mine și pe tine, țara Mea! O, cât de mulți viteji ridicam dintre fiii tăi ca să dobor și să rușinez vrăjmășia lui satana asupra

ta! O, cât de mult s-a supărat pe Mine și pe tine acest șarpe viclean pentru slava Mea de peste tine, și pe care el a văzut-o și o vede tot timpul, că el este duh și vede cu duhul căci așa este duhul. Eu însă l-am biruit cu duh dumnezeiesc de Făcător a toate, o, și am lângă Mine în ziua aceasta pe mai-marele de peste îngeri, pe Mihail arhanghelul, pe cel sărbătorit acum alături de arhanghelul Gavriil, cu care mult M-am servit prin vreme pentru așezarea lucrărilor Mele pe pământ ca să le pot lucra și înființa, iar arhanghelul Mihail are cu el sărbătorit între sfinții români pe voievodul român care-i poartă numele, pe Mihail al României, pe unsul cel iubit de Dumnezeu peste România regină, și care a trecut cu cei din cer acum opt ani, după multa, multa durere purtată pe pământ din pizma lui satana, care urăște pe Dumnezeu încă de la începutul văzutelor facerii.

Și iată, e masă cerească aici, în cetate și stai tu la masă acum cu regele României, popor al cuvântului Meu, o, și e mult mângâiat duhul lui în ziua aceasta sfântă și dă el să grăiască de dor și să binecuvinteze pe România, țara lui de dor pe pământ și în cer, căci a dorit-o pe pământ în vremea pribegiei lui, și o dorește și acum în cer, și suspină duhul lui pentru ea și azi, de atunci și până azi, că a fost el tot necăjit și tot încercat de cruce grea încă de copilaș, de când au început durerile lui să doară în el, și numai în dureri s-a purtat pribeag pe pământ cu România în inimioară, și tot așa este el și în cer între sfinți, căci România Mea și a lui a fost și este tot timpul ca o pribeagă între pământ și cer din pricina șarpelui de satana, care a dușmănit-o încă de la facerea lumii văzute și a aplecat-o mereu sub robie de vrăjmași dinăuntrul și din afara ei, căci dinăuntru a fost mereu trădată, mereu vândută, și tot așa este și azi, căci de la el, de la ultimul rege al ei și până azi n-a mai avut conducători peste ea ca să iubească sufletul ei, și e durerea cu el pentru ea în cer, pentru cea dulce Mie și lui și sfinților Mei.

O, și acum, hai, răcorește-ți duhul îndurerat, rege al României! Eu, Iisus Hristos, îți dau ție cuvânt de grăit la masa îngerească în ziua aceasta în cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român, și pe a cărei piatră stă scris numele tău de rege uns de la Dumnezeu peste România încă de când erai copil, iar numele tău de pe această piatră a fost scris ca să te pot aduce acasă în țară și te-am adus apoi prin binecuvântarea Mea, trimisă ea atunci prin cuvânt, căci tainic am lucrat Eu și tu, și așa am împlinit venirea ta acasă, după atât de multe împotriviri ale celor ce s-au așezat de la ei citire și nu de la Mine voire și au condus ei și ca ei de pe scaunul țării poporul român, o, și tot ei stau și azi, și nu dau voie neamului român să poată propăși după datina lui cea de la Dumnezeu, căci țara română e țară regină între popoare și are rege în cer pe ultimul ei rege, pe Mihail al României, dar au acești conducători vicleni minte de sus ca să poată ei crede și pricepe pe cele din cer peste acest meleag?

— *Iată-mă, Doamne, în numele Tău grăiesc neamului român de pe scaun de rege așezat de Tine pe pământ, și apoi între cei din cer la sosirea mea la Tine acum opt ani, și slavă Ție pentru această mare mângâiere a mea în ziua de serbare a numelui meu cel sfânt: Mihail, rege al României!*

Am plecat îndurerat și mult prea îndurerat acum opt ani și am sosit la Tine, Doamne, și m-am întâlnit cu Tine și cu voievozii cei viteji ai neamului român din toate vremile și m-am mângâiat o clipă atunci de marea mea durere.

Am fost un om îndurerat încă de copil și până la venirea mea la Tine, Doamne. Am suferit înstrăinarea și durerea ei cea multă, dar cea mai grea durere mi-a fost s-o port mai înainte de plecarea mea la Tine. M-am întors în țara Ta și a mea prin puterea Ta, Doamne, și am lucrat acasă pentru țară așa cum s-a mai putut lucra după voia Ta, dar voia Ta a fost tot timpul amenințată de duhul viclean al vremii roșii și de fățărnicia lui, și care mi-a îndurerat prea greu ultimii mei ani pe pământ, căci am dat să las în ordine casa mea și coroana țării, dar duhul viclean a îmbrăcat haină peste haină și s-a apropiat tot mai mult, până ce m-a depărtat iarăși afară din țară ca să nu mai pot lucra după dreptatea Ta, Doamne, iar Tu ai tăcut și Tu, căci nu s-a putut grăi peste cele lucrate în

ascuns de duhul viclean, și nici acum încă nu se poate, o, nu se poate, Doamne. Așa am suferit depărtarea de țară încă o dată, și apoi suferința trupului și a duhului meu nemângâiat spre capătul vieții mele pe pământ și n-am avut cum să-mi spun suspinul și nedumerirea, n-am avut parte de libertate, n-am avut drept la cuvânt, căci mi s-a oprit cuvântul ca să-l pot spune, să-l fi putut lăsa în urma mea după dreptate, și de aceea s-a lucrat urât și cu nedreptate, dar Tu ai grăit atunci peste această durere a mea atât cât s-a putut grăi atunci, și a rămas mărturie scrisă, dar tainică, și a rămas durerea și a mușcat din mine și din Tine și am plecat apoi îndurerat adânc și plin de dor, un dor purtat de mine atunci, și pentru care am fost pus deoparte ca să nu-l pot grăi și ca să nu rămână el cunoscut.

Îndureraţi am plecat noi de pe pământ, și eu și regina, și purtăm în cer durerea cu care am plecat, și pentru care nu avem mângâiere încă, și o tot așteptăm să se arate ea cumva.

Și acum mărturisesc măreția Ta cerească peste țara română, și pe care mi-ai vestit-o pe pământ când încă eram departe de țară, iar acum văd de lângă Tine slava Ta mare deasupra pământului român, unde Tu Îți ai venirea prin cuvânt de pregătire a zilei slavei arătării Tale cu România Ta înaintea tuturor popoarelor pământului, Tu, și acest petecuț de rai al Tău, al venirii Tale cuvânt pe pământ în vremea aceasta de așa mare întuneric, mare și gros și fără de lumină, dar iată, lumina vine și se vede și tot cade perdeaua întunericului, căci vine ziua Ta cea mare, și toate popoarele vor amuți în fața slavei venirii Tale cu biruința Ta de Miel junghiat pentru iertarea păcatelor lumii ca să-i tragi pe toți la Tatăl, dar și pe ai mei din casă, Doamne, și ca să se facă împăcarea între ei și să-mi fie îndepărtată durerea și nemângâierea cu care am plecat când am venit la Tine, căci nedreptatea care s-a făcut strigă la cer, strigă la Tine și la mine și e încă strâmtorare pentru adevărul lucrurilor, dar Tu ai vrea să lucrezi cu blândețe, o, Doamne, și să repari ceea ce s-a șubrezit așa de mult în casa mea, între ai mei.

Sunt sărbătorit de îngeri în ziua aceasta între cei din cer, dar durerea mea este cu mine, este în mine și doare ea în cer, în tot cerul, și doare ea în cer și în mine. Așteptăm, și eu și Tu așteptăm să vină cumva mângâierea peste această durere purtată în cer toată, dar și pe pământ rămasă mult în locul și în duhul din care ea strigă după mângâierea ei, și numai atât am putut să grăiesc acum, și încă o vreme de așteptare va mai fi ca să vină apoi mângâierea, o, Doamne. Amin.

—— O, suflet mare și așa de îndurerat în cer, durerea ta este și a Mea, este cât a Mea pentru România noastră, și nu s-a putut grăi despre ea nici înainte de sosirea ta la cer și nici după aceea, căci așa s-au voit să fie și să cadă lucrurile din partea duhului viclean și dușman pe Dumnezeu și pe planul lui Dumnezeu cu pământul și cu cerul, și mai ales cu pământul român, pe care Eu stau cu venirea Mea cuvânt peste pământ. Suflu peste duhul tău mângâierea Mea ca să se răcorească durerea ta cea multă și mare, atâta vreme purtată pe pământ, și apoi în cer acum.

Te-am adus din străini acasă în țara ta ca să-ți găsești mângâierea după lunga vreme a înstrăinării tale, dar a lucrat apoi duhul viclean și ți-a pus căluș la gură și la mers și ți-a doborât cuvântul și și-a ascuns apoi pecetea lui vicleană. Eu, Domnul, voi face lumină și voi face apoi mângâiere peste durerea ta și a Mea, căci un sufletel îndurerat cu multul pe pământ suspină

tăcut, o, și Mi-e dor să-l mângâi, să-l alin și să-i pun alifie pe rană, iar tu știi cât putem grăi acum despre această durere și suspin înăbușit.

În ziua aceasta sfântă și cu sărbătoare îngerească pun mângâiere peste duhul tău și vom lucra cu îngerii trimiși pe pământ și vom birui pentru duhul dreptății și al cuvântului bun, căci cuvântul Meu este cu putere în el odată cu rostirea lui, și iată, serbarea îngerilor a adus la masa Mea de cuvânt pe meleagul român pe regele acestui popor, pe Mihail al României Mele, și au românii rege de la Dumnezeu în cer pe ultimul venit la Domnul dintre voievozii neamului român, iar de la el nu s-a mai ridicat voievod între români ca să-și aplece capul spre Dumnezeu pentru ei, dar lucrează din cer această ungere, și va lucra după făgăduința Mea cea prin cuvânt lăsată, o, și nu mai este mai mult de grăit pentru această taină acum. Amin.

Și binecuvintez masa de praznic a căpeteniilor îngerilor Mihail și Gavriil, și pomenirea la masa aceasta a celor adormiți și așezați spre pomenirea lor, căci au fost chemați toți cei adormiți de la Adam și până azi și au ei parte la masă îngerească și la bucuria veșniciei cu Mine, căci zilele veșniciei sunt cu Mine și sunt scrise toate petrecerile Mele cu tine pe pământ, popor al cuvântului Meu din vremea aceasta a celor șaptezeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român, iar tu, cel de azi popor al Meu, ești mezinul, ești cel cu care Îmi împart darurile și odihna celor adormiți, și cu tine așez noul Meu început, noul Meu Ierusalim, peste care domnește Dumnezeu, căci România s-a făcut micuță acum cât încape ea în cetatea cuvântului Meu și cât poporul cel mărturisitor al venirii Mele pe pământ cuvânt, și din acest micuț sâmburel răsare și se întocmește România cea mare înnoită prin cuvânt și-și întocmește trupul prin darul credinței, dar mai presus de toate prin dragostea de Dumnezeu, dragostea care va înnoi popoarele și neamurile de pe pământ, căci dragostea cu care Eu, Domnul, am iubit lumea se va revărsa în oameni și se va așeza în ei dragostea lui Dumnezeu și vor fi toți o dragoste, și ea va birui duhul lumii, și lumea se va înnoi, precum Eu, Iisus Hristos, am promis că se va împlini, și iată-Mă, sunt venit cuvânt peste pământ ca să lucrez această împlinire.

Și binecuvintez acum iar și iar cetatea cuvântului Meu și pe străjerii Mei lucrători cu Mine în ea ca să se împartă această lumină peste tot și să se facă mare România Mea și să se însemneze numele Meu cel nou între popoare de la margini la margini, căci numele Meu cel nou este mare cât Dumnezeu, și în România se naște începutul cel nou, și acest început se va întinde în lung și în lat, precum este scris, iar Eu voi fi peste tot prin cuvântul Meu cel nou, și numele Meu cel nou se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.*

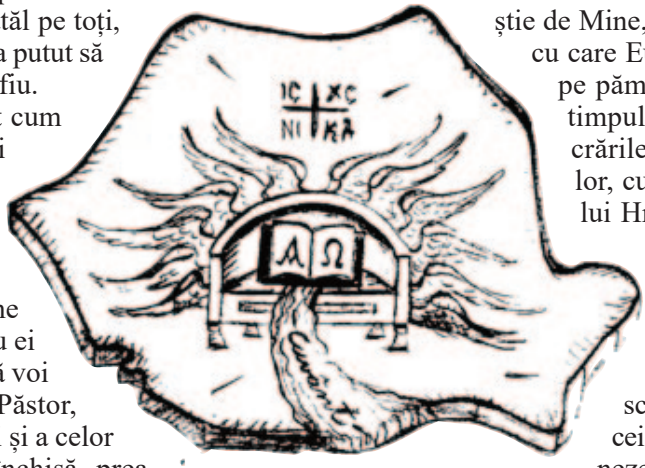
Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și cincea după Rusalii

La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul, și a făcut apoi din pământ întâiul om și s-a împlinit pic cu pic lumea oamenilor pe pământ, și Dumnezeu S-a sălășluit în cer cu toate nevăzutele facerii Lui, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor, și de atunci s-au scris mereu pe pământ lucrările lui Dumnezeu și lucrările oamenilor, iar toate acestea rămase scrise pe pământ au fost să fie din voia lui Dumnezeu spre mărturia lucrărilor Lui cu oamenii și între oameni, căci de la începutul lumii oamenilor a lucrat Dumnezeu prin duhul proorociei, și așa a vorbit Dumnezeu între oameni, și n-a fost vreme sub cer să nu fie Domnul pe pământ prin duhul proorociei, și cu atât mai mult acum, când toate cele lucrate și scrise prin prooroci s-au împlinit și se tot împlinesc spre adeverirea lor cerească, iar rădăcina din care ele au luat ființă scrisă pe pământ este în ceruri, este la Dumnezeu, și tot așa lucrează Dumnezeu și în vremea aceasta, și a venit pe pământul oamenilor vremea să vină Cel vestit prin prooroci că iarăși vine să lucreze și să grăiască și să Se arate după două mii de ani de când s-a tot scurs vremea de la nașterea Mea pe pământ prin trimiterea pe care Tatăl Savaot a vestit-o prin scrierea proorocilor că va veni pe pământ Fiul Său Cel Unul născut al Său și că va lua trup de Fiu al

Omului și iată-Mă, Eu sunt Cel ce sunt, și sunt după învierea Mea dintre cei morți, și care s-a adeverit și s-a vestit acum două mii de ani peste pământ, și sunt vestit de atunci de la margini la margini și cunoscut de neamurile pământului cu numele Meu de Iisus Hristos, născut între oameni prin trup de mamă Fecioară și pururea Fecioară, și apoi depărtat de poporul care n-a voit să Mă primească și M-a răstignit pe cruce ca să mor ca un om, o, și Mi-am arătat calea Mea dintre cer și pământ, căci am venit și M-am arătat prin cruce și prin înviere dintre morți, și am stat pe pământ apoi patruzeci de zile cu ucenicii cei culeși din popor pentru mărturia Mea, și M-am tras apoi spre Tatăl ca să-i trag apoi spre Tatăl pe toți, dacă pe pământ nu s-a putut să fiu lăsat să stau și să fiu.

O, dar n-a fost cum au vrut cei de atunci cu Mine, căci am spus martorilor Mei că voi fi până la sfârșitul timpului cu cei ce cred în Mine și-Mi voi face casă cu ei și voi cina cu ei și Mă voi arăta lor și le voi fi Păstor, dar mintea celor mari și a celor mai mici este prea închisă, prea strâmtă, prea tari la cerbice sunt cei care dau să stea liniștiți și nederanjați de Hristos Cel înviat, și Care a făgăduit că va fi pe pământ cu ai Săi, cu cei ce Îl iubesc și Îl știu de Păstor al lor, dar și al celor ce nu-L vor și nu dau să-L cunoască între ei cu lucrările Lui, și cred ei că sunt numai ei, iar Eu nu.

Iată, în zi de duminică Îmi așez cuvântul Meu de Păstor în cartea Mea cu ai Mei cu care petrec pe pământ, și la care am venit și Mi-am făcut casă cu ei și cinez cu ei și sunt cu ei lucrând prin cuvânt grăit și scris și împărțit spre știre ca să-l împlinesc apoi prin ei, că n-a fost să lucrez ceea ce am de lucrat între oameni pe pământ până ce mai întâi n-am vestit și nu vestesc prin grai și prin scris prin duhul proorociei, cu care Dumnezeu Își așează pe pământ lucrările Sale încă de la facerea cerului și a pământului și a lumii oamenilor și a tuturor ființelor cu suflet viu în ele pe pământ și în ape și în adâncuri, și care Mă știu și Mă au de Dumnezeu al lor, iar tu, omule, stai pe pământul făcut de Dumnezeu și stai fără de recunoștință înaintea Făcătorului a toate și stai îngâmfat și prieten cu vrăjmașul Meu, satana, cel de la începutul Meu cu omul, și care l-a mințit pe om ca să nu mai fie el voia Mea, și ca să facă omul voia lui, o, și de atunci lucrează satana prin om și stă potrivnic lui Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului, și iată-i potrivnici mari ai Mei chiar pe cei așezați în palate strălucitoare, cu numele lui Iisus Hristos pe ele și nu vor să știe de Mine, de duhul proorociei cu care Eu am lucrat și lucrez pe pământ între oameni tot timpul și le vestesc lor lucrările Mele, dar și pe ale lor, cu care stau potrivnici lui Hristos și aliați cu satana. O, și cum ei potrivnici? Cum așa, când ei stăpânesc pe pământ de pe scaunul dreptății, scaun știut sfânt pentru cei care slujesc cu Dumnezeu pentru oameni?

Iată întrebare care a trebuit să vină pe pământ pentru deslușirea ei! Am stârnit și acum două mii de ani întrebarea aceasta pentru răspunsul care a trebuit să rămână între oameni despre Mine, Cel ce M-am dovedit atunci Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, venit din cer între oameni și neprimit nici cu trupul nici cu duhul de către cei ce stăpâneau atunci pe pământ.

Iată-Mă venit cuvânt iarăși pe pământ ca să împlinesc Scripturile care M-au vestit că voi veni cu numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, și că voi lucra prin cuvânt și voi înnoi lumea și se vor lucra cerul cel nou și pământul cel nou, căci trebuie să se împlinească aceste proorocii, ca și toate celelalte ale lucrărilor lui Dumnezeu între oameni.

Și acum vrea cineva dintre cei ce stăpânesc de la ei citire și voire pe scaunul lui Dumnezeu în mijlocul lumii oamenilor, este cineva între ei să dea acest răspuns? Eu, Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, Eu îi întreb pe ei și le spun: Cine ziceți voi că sunt Eu, Cel numit de Scripturi *Cuvântul lui Dumnezeu*?

Poruncesc îngerilor Mei să scrie răspunsul dat de voi, dacă vreți să răspundeți. Să știți că îngerii Mei vor scrie în dreptul vostru pentru întrebarea pusă de Dumnezeu vouă chiar dacă veți răspunde chiar dacă nu, și va rămâne scris apoi. Auziți? Eu, Iisus Hristos, venit cuvânt pe pământ, Eu vă întreb.

O, de șaptezeci de ani Mă așez cu cuvântul venirii Mele în cartea Mea cea din mijlocul unui popor mic și neluat în seamă de cei cu pântecele pline cu de toate amestecate, și care sunt știuți de oameni slujitori ai lui Dumnezeu, așa cum și cei de acum două mii de ani, cei știuți de norod mai mari în numele lui Dumnezeu, iar ei M-au prins și M-au pus sub lespedea cea pentru morți, dar căreia Eu i-am poruncit să se dea deoparte ca să ies înviat de sub ea și să Mă vestesc prin cei ce credeau în Mine și să meargă ei în lung și în lat apoi până la margini peste pământ vestindu-Mă răstignit pe cruce de către preoți, și înviat din moarte, Dumnezeu adevărat prin înviere și putere, și de atunci tot pământul Mă știe de Dumnezeu peste vremi de-a pururi, fără de început și fără de sfârșit, o, și ce veți face voi, cei asemeni cu toți cei de acum două mii de ani, care au dat să închidă adevărul sub minciună că n-a fost Dumnezeu Acel Iisus Hristos și că a fost un hulitor, un dezbinător și un stricător al legii lui Dumnezeu, și că ei ar fi fost cei drepți și cei veghetori peste popor, când ei erau așa departe cu viața lor căzută în păcate de tot felul și se voiau cunoscuți sub numele de drepți, iar ei erau dumnezei mincinoși?

O, dacă nu dau să răspundă cei întrebați de Mine despre acest cuvânt, prin care Eu îi întreb să dea un răspuns despre Mine, Eu, Domnul, îi vestesc pe ei niște neputincioși, cum și sunt, și le spun iar și iar că Eu sunt Cel ce sunt, așa cum i-am spus lui Moise pe munte când M-a întrebat, iar Eu i-am spus că Eu sunt Cel ce sunt, o, și tot așa grăiam și cu el, tot ca și azi celor cărora le dau cuvântul Meu să-l scrie și să-l ducă spre popor, iar dacă îi întreabă cineva pe ei cine sunt Eu, Cel ce le grăiesc lor și le dau să Mă împartă peste pământ, ei să răspundă din Scripturi așa cum Eu le-am spus lor numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Dar vai și iar vai celor ce nu cred prin ei cuvântul Meu! Și mai mare vai celor care dau să ispitească, să iscodească sau să răstoarne și să acopere apoi sub obroc râul cuvântului Meu din zilele acestea ale venirii Mele pe pământ cuvânt cu facerea a toate iarăși, cu înnoirea lumii care va fi să fie pe pământ curând, curând înnoită, căci noi le facem pe toate, precum este scris în Scripturi despre înnoirea a toate, despre cerul cel nou și pământul cel nou, o, că nu se poate să nu se împlinească cele scrise, nu se poate, așa am spus Eu, Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Acest cuvânt cu întrebare l-am lăsat scris în zi de duminică în cartea Mea cea de azi, și voi scrie prin îngeri răspunsul sau nerăspunsul pe care îl aștept, și care se va numi răspuns, și după care Eu, Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, voi lucra și voi despărți la dreapta și la stânga lumina de întuneric, și pe cei credincioși de cei necredincioși, căci vremea se scurge și noaptea se duce și iarna se topește și vin mugurii primăverii care așteaptă la hotar și va fi apoi numai credință pe pământ și va fi precum în cer pe pământ, căci Dumnezeu Se ridică biruitor, iar duhul venirii Mele Mă aduce pe pământ lucrând și cuvântând cuvântul Meu, și pace multă las acum peste cei ce cred venirea Mea cuvânt pe pământ, și dragoste împart prin cei credincioși, care Mă mărturisesc Păstor venit din cer la ei, așa cum am venit acum două mii de ani și Mi-am cules niște ucenici din neamul lui Israel și M-au vestit ei peste pământ că am venit și că am petrecut cu ei spre mărturia Mea, și a lor cu Mine atunci, și iată, cei de azi culeși de Mine din neamul român Mă numesc Păstor al lor și Mă vestesc de la margini la margini cu numele Meu cel nou în mijlocul neamului român, iar numele Meu cel nou se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.* Amin, amin, amin.

10/23 noiembrie 2025

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a douăzeci și șasea după Rusalii

Acest cuvânt vine cu norii și se așează în cartea sa cea de azi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe vatra neamului român, unde Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi am sălaș de venire, căci sunt Cuvântul Tatălui, Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel minunat la sfârșit de timp precum este scris, și iată-Mă de șaptezeci de ani grăind și vestind și împărțind în lung și în lat cuvântul gurii Mele peste cei ce cred și peste cei ce nu cred atât de mulți câți sunt, dar Eu lucrez și cuvintez și vin să împlinesc și adevăr adevărat grăiesc, și de aceea stau împotriva oricărui duh viclean cu mintea și cu cuvântul, și am pe România țarina cea cu comoară în ea și Mi-o tot pregătesc frumoasă să fie și tot mai frumoasă, după înțelesul cel ceresc, o, că-Mi este mireasă, și trebuie pregătită mireasa Mea pentru Mine, pentru Mirele ei, și Eu Însumi vin și o pregătesc și îi grăiesc, și tainic o împodobesc, ca apoi să Mă arăt cu ea noroadelor toate ca să vină spre slava Mea din ea, căci sunt cuvânt de slavă cerească pe meleagul ei și strig în lung și în lat cu cuvântul, și voi fi împlinitor prin cuvânt, căci așa este scris despre cuvântul cu care lucrez peste pământ la sfârșit de timp.

Pace ție, pace peste tine, țara Mea! Dis-de-dimineață te cuprind în cuvântul Meu de peste tine și-ți spun cu duh de Păstor al tău: pace ție! Privesc peste tine cu dor. Mă port cu norii deasupra și am heruvimii și serafimii acoperindu-Mi trupul slavei Mele, trupul Meu cel înviat acum două mii de ani, și pe care Mi l-am pus sub taină, sub nevăzutele lui Dumnezeu ca să pot fi lucrând și împlinind și pregătind ziua slavei Mele, și pe tine, țara Mea română, cărarea Mea, căci la tine vin și din tine Îmi fac cărare peste popoare, peste munți și ape, peste neamul omenesc de pe pământ, țara Mea. O, numai la tine Mi-e dorul și ochiul și duhul și gândul. Numai pe plaiul tău Mi-am aflat sălaș de venire și primire și credință și cărare peste pământ cu cuvântul gurii Mele, cu care trâmbițez și păstoresc pe cei ce știu și pe cei nu știu aceasta în lumea oamenilor de peste tot pământul.

Sunt Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu întru venirea Sa cuvânt la sfârșit de timp, căci a venit vremea să împlinesc cele spuse de gura Mea acum două mii de ani că voi veni și voi fi Păstor și-Mi voi strânge turma dată Mie de Tatăl ca s-o întăresc și ca s-o ocrotesc și ca s-o scot la pășune și s-o apăr de lupi, de duhul minciunii, cu care lupii stau potrivnici cerului pe pământ ca să nu vină împărăția cerurilor între oameni, ci numai lupii, numai ei să fie peste oameni. O, dar lupii sunt lupi, și tot lupi rămân, iar Dumnezeu e Dumnezeu și este veșnic, iar lupii s-au ascuns sub blană de miel ca să înșele popoare și limbi pe pământ, dar vine Păstorul și-Și strânge oile, și lupii rămân fără de hrană, fără de pradă, și se sfârșesc de foame și de osteneală pentru furat, și vor fi prinși în însăși cursa pusă de ei pentru oi, și răul se întoarce spre cei care-l lucrează, o, și n-a fost altfel niciodată, iar Eu, Domnul, sunt și voi fi tot o biruință pe pământ, și de aceea lucrez în taină și sunt acoperit de cei fără de trup însoțitori cerești în vremea lucrului Meu cel sfânt, și am toată puterea în cer și pe pământ, și poate Dumnezeu, și toate I se supun, precum este scris.

Și acum vestesc peste lucrătorii minciunii o lucrare pe care ei nu o așteaptă, de vreme ce uită ei că satana este tatăl minciunii și al mincinoșilor, și iată, e război între satana și Dumnezeu și nu se vede și nu știu cei ce văd, nu știu câte urechi și câți ochi peste tot sunt lucrând și pândind și nescăpând nimic, și oriunde te întorci ca să nu fi văzut din față nu știi, omule, o, nu știi că numai de urechi și de ochi ești înconjurat și auzit și văzut și știut de duhul și lucrarea lui satana, și cuvântul nu mai e cuvânt la om, și urechi sunt peste tot și sunt nevăzute, și sunt ochi care nu se văd și care văd tot și duc spre știre la cei ce cumpără și lucrează în ascuns pentru satana, iar minciuna nu lasă loc lui Dumnezeu pe pământ și între oameni și stă la pândă și amenință și dă să-L supună pe Domnul sub ea, dar tainic lucrez și Eu cu toate puterile cerești de la margini la margini, o, și nu mergem cu avioanele ca oamenii minciunii ascunși în ele, și mergem cu pasul, cu norii, cu cuvântul lui Dumnezeu, cu cerul, o, și vede Domnul cum o mulțime de deștepți, după mintea lor deștepți, ies la vedere și tot spun așa și așa,

fiecare în felul lui, iar Domnul privește peste toți acești lucrători ai minciunii, căci minciună este ceea ce spui tu, omule, că nu faci nici tu ceea ce spui să facă alții și ceea ce zici tu că știi și că faci, omule mincinos, o, dar numai Eu, Domnul, numai Eu sunt Cel ce spun și Cel ce fac apoi, căci sunt adevărul, iar omul spune și nu face, căci este mincinos omul. Iar în țara Mea de azi slujitorii partidului roșu sunt cei cu cele mai multe fețe și limbi, și de dimineața până noaptea târziu împart ei minciună și lovesc fără de măsură, căci nu au ce făgădui prin lucrarea cu care au stricat ei din plin puterea țării, șubrezind-o de tot ca vrăjmași ai ei și ai neamului român, o, și nu vă mai săturați, nu vă mai odihniți gura de lucrarea minciunii purtată peste tot împotriva fraților voștri români, dacă mai poate fi vorba de frăție, dar nu, voi sunteți și ați fost dușmanii cei ascunși ai neamului român după ce ați pus mâna pe cârma cea de sus acum treizeci și cinci de ani, și de atunci numai minciună lucrați, numai fețe-fețe câte vă trebuie pentru ca să vă știți și să tot stați cei mai mari, cei mai dintâi peste acest neam, și nu vă rușinați nicidecum când se ivesc și se văd stricăciunile pe care le lăsați în urmă ori de câte ori se clatină scaunele sub voi și se văd ascunsurile voastre și hoțiile și dorul de stăpânire prin furt, și țara prădată, și nedreptate iese de sub scaunele cele mari, umplute cu de-ai voștri, vopsiți cu nume mari pe frunte, cu merite furate și mincinoase, când voi sunteți o adunătură de hoți cu diplomă și cu bani la ciorap din avutul țării ca s-o sărăciți și s-o stăpâniți și să mințiți neamul român cu pricepere satanică, o, că nu mai am răbdare, nu mai am și nu mai tac, căci lupta lui satana cu Dumnezeu se tot vrea lungă, o tot lungiți voi, slujitori ai minciunii. Dar iată, iată, se apropie prăbușirea celor ce se cațără de la ei dorire și putere pe scaune de cârmuire, o, și nu mai aveți astâmpăr cu lupta voastră după putere peste români, și nu vă e rușine nicidecum, nicidecum. Eu însă vă privesc din zori și până noaptea târziu, atât cât și voi mințiți din zori în noapte cu gura mare ca să trâmbițați minciunile voastre, dar vin și vă vestesc acum că în toate vremile când mai-marii de peste oameni se vor și se dau tot mai înalți, tot mai sus cu orice preț, tot mai cățărați ca să fie întâii printre cei cocoțați, când ei nu mai au răgaz cu dorul lor de stăpânire, nu uitați ce vă spune Dumnezeu acum: vine prăbușirea.

Vine prăbușirea peste slujitorii minciunii, o, că n-a avut vreodată rod minciuna decât rod rău și rușinos, căci satana cade în lupta lui cu Dumnezeu ca în toate timpurile de sub cer. De aceea luați aminte, voi, cei vinovați și rușinați de lucrarea și rodul minciunilor voastre, căci Eu, Domnul, am zis să se facă și s-a făcut, și zic acum ca să se facă! Să cadă lucrarea și țesătura minciunii care apasă prin voi peste neamul român, și va cădea, căci Eu, Domnul, zic și se face. Amin.

Iar și iar zic vouă, vine vremea să spună Domnul, și să se facă după cum zic Eu, căci oamenii strică prin tot ceea ce spun și fac ei, și toate ale lor sunt supuse pieirii, căci sunt de la oameni.

Să fie spus de Domnul ceea ce se face! Să vină din cer cele ce se vestesc și se fac pe pământ! Să nu fie Domnul folosit de om pentru slavă omenească, atât de vremelnică ea! Tot ceea ce spune Domnul așa să se facă, așa să fie, iar Domnul lucrează în taină, nu cu clopotul la gât, cum face omul cel mincinos din zori în noapte și dornic de mărire pe pământ între oameni!

Tot timpul voi lăsa cuvântul Meu să vină și să se scrie și să se așeze spre lucrare și spre vedere, că a venit această vreme, iar cele lucrate de oameni se prăbușesc odată cu lucrarea lor, căci sunt de la oameni.

Aceasta a fost să las în cartea Mea cea de azi spre știre și spre împlinire, și am grăit acestea toate în zi de duminică, ziua Mea de păstorire peste pământ, și numele Meu este minunat, și se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu.* Amin.

Iar voi, străjeri în cetatea Mea cu voi, puneți pe cale cuvântul Meu din ziua aceasta, fiilor, și așezați-vă apoi să pregătiți masă de serbare în cetate pentru mama Mea Fecioara, copilă fiind ea când părinții ei au dat-o Domnului spre slujire ca să crească și să fie ea apoi mama Mea, pururea Fecioară mama Mea, pururea numai lui Dumnezeu dându-se ea cu slujirea ei, în toată vremea ei de pe pământ, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

17/30 noiembrie 2025